

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Kompenzacione šeme za menadžere". Rad ima 5 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati [ovde](#).

У циљу постизања већег степена подударности између интереса акционара и власника, све велике компаније развијају одређене компензационе шеме за менаџера. На тај начин оне смањују агенцијске трошкове. Те компензације треба да подстакну менаџере да предузимају активности које су у циљу стварања вредности за власнике.

Креирање корпоративног пословног амбијента и настанак потпуно изопштених корпоративних предузећа представљају неке од последица процеса власничког и пословно-организационог реструктурирања привреда у транзицији. Корпоративно управљање отвара читав низ проблема од чијег решења зависи ефикасност управљања сваког конкретног предузећа. Неки од најзначајнијих проблема тичу се односа између власника и менаџмента, односа између интерних и екстерних акционара, проблема остварења корпоративне контроле над радом менаџера и сл.

Корпоративно управљање можемо тумачити као процес у коме менаџери професионално управљају повереним капиталом, а власници настоје да врше контролу менаџера како би били сигурни да они предузимају активности које су у функцији стварања вредности за власнике. У вези с тим, корпоративно управљање подразумева распоред овлашћења, одговорности и ризика и то првенствено између власника и менаџера.

Квалитетно корпоративно управљање захтева уважавање интереса свих стејкхолдера, што отвара нове проблеме на релацији власник - менаџер, али представља добру стратегију за максимирање богатства власника.

Агенцијска теорија се користи за објашњење проблема ефикасности корпоративног управљања и она се обично везује за акционарска друштва у којима долази до подвајања између функције власништва и функције управљања. Ефикасност корпоративног управљања бива угрожена када менаџери (агенти) злоупотребљавају информациону асиметрију и немогућност потпуне контроле од стране власника (принципали) за стављање сопствене користи испред интереса власника.

Постоји неколико аргумената који говоре о томе да менаџери не могу у потпуности занемаривати интересе власника, иако се налазе у информационо супериорнијој улози. Прво, позиција менаџмента зависи од структуре власништва. Друго, постоји изузетно висока транспарентност перформанси предузећа која се котирају на берзи, што значи да је ефикасност менаџера под сталним надзором како постојећих тако и потенцијалних инвеститора. Треће, иако не зависи само од тога, цена акција се често доводи у везу са квалитетом управљања. Четврто, развијени су савремени концепти мерења за потребе процене перформанси из перспективе инвеститора и они су у потпуности конзистентни са циљем максимирања богатства власника.

Што се тиче потенцијалних конфликта између власника и менаџмента као извора проблема корпоративног управљања постоје још два битна проблема. Прво, у ситуацијама када менаџер запоставља интересе власника, он угрожава безбедност свог положаја сталним претњама од непријатељског преузимања. Најчешће се врши преузимање лоше вођених предузећа за која се процењује да би се квалитетним управљањем могле подићи њихове перформансе. Непријатељско преузимање за последицу има промену менаџмента предузећа, а да би онемогућио или барем отежао процес преузимања, менаџмент користи различите стратегије као што су отровна пилула, повећање задужености, одкуп акција и сл. Проблем представља то што ове стратегије не морају повећати ефикасност корпоративног управљања, него чак могу довести и до смањења вредности капитала постојећих акционара. Друго, присутно је повећано присуство институционалних инвеститора у акционарским предузећима и последична концентрација власништва у рукама малог броја

1

моћних организација. Ови инвеститори у случају постојања конфликта за разлику од малих акционара који у оваквим условима често прибегавају продаји својих акција, остају и боре се за своје финансијске интересе.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com